

இனிமையான குழந்தைகளே - அசீரி ஆவதற்காக கடினமாக உழையுங்கள். அசீரி என்றால் தேக தர்மம் எதுவும் கிடையாது, சம்ந்தம் கிடையாது, தனியாக ஆத்மா தந்தையை நினைவு செய்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

கேள்வி : குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குள் 100 சதவீதம் பலம் எப்போது வரும்? அதற்கான முயற்சி என்ன?

பதில் : குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நினைவு என்ற ஒட்டப் பந்தயத்தில் கடைசி நேரத்தை அடையும் போது 100 சதவீதம் பலம் வந்து விடும். அச்சமயம் யாருக்குப் புரிய வைத்தாலும் உடனே அம்பு பாயும். அதற்காக ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான முயற்சி செய்யுங்கள். பழைய கணக்குகள் அனைத்தும் நினைவு மூலமாக எரித்து விட்டேனா என்று தன்னுடைய மனம் என்னும் கண்ணாடியில் பாருங்கள்.

பாட்டு : அன்பின் கடல் நீங்கள்.....

ஓம் சாந்தி. இப்பொழுது தந்தை வந்துவிட்டார் என குழந்தைகள் அறிகிறீர்கள். தந்தையிடம் ஒரு நொடியில் ஜீவன் முக்தி அதாவது சொர்க்கத்தின் இராஜ்ய பதவி கிடைக்கிறது என்று பாடப்பட்டிருக்கிறதல்லவா! ஏனென்றால், தந்தை சொர்க்கத்தைப் படைக்கக்கூடியவர் ஆவார். ஒரு நொடியில் ஜீவன் முக்தி தந்தையிடமிருந்து தான் கிடைக்கிறது. மனிதர்களுக்கு மனிதர்களிடமிருந்து கிடைக்காது. குழந்தை பிறந்த உடனே வாரிசாகி விட்டது. முதன் முதலில் வருவார்களிடம் ஆத்மாவின் தந்தை யார் என விண்ணப்ப படிவத்தில் பூர்த்தி செய்ய வைக்கப்படுகிறது. ஜீவாத்மா, புண்ணிய ஆத்மா..... என கூறப்படுகிறது. ஜீவ பரமாத்மா, பாவ பரமாத்மா, புண்ணிய பரமாத்மா என சொல்லப்படுவதில்லை. மகாத்மா, புண்ணிய ஆத்மா என்று கூறப்படுகின்றது. ஆத்மா, பரமாத்மா பிரிந்து நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது..... என்று பாடப்படுகிறது. துக்கத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக பரமாத்மா நிச்சயமாக வர வேண்டும். எனவே முதன்முதலில் யார் வந்தாலும் உங்களுடைய ஆத்மாவின் தந்தை யார்? சரீரத்தின் தந்தை யார்? என்றெல்லாம் அவர்கள் மூலமாக விண்ணப்ப படிவம் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. நான் மற்றும் என்னுடையது என்பது இரண்டும் தனித்தனியானதாகும். நான் ஆத்மா, என்னுடையது உடல் நான் ஆத்மா வசிப்பதற்கான இடம் இது. பிறகு உங்களுடைய ஆத்மாவின் தந்தை யார்? பரமாத்மாவின் தந்தை யார்? என்று கேட்க முடியாது. முதலில் தந்தையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவரே உண்மையானவர். ஞானக் கடல். அவர் அனைவருக்கும் தந்தையாக இருக்கின்றார். எந்த ஒரு மனிதருக்கும், நீதிபதிக்கும் கூட நாம் யார் என்பது தெரியாது. ஆத்மா தான் சரீரத்தின் மூலமாக நான் நீதிபதி, நான் சர்ஜன் என்று கூறுகின்றது. ஒரு தந்தை தான் ஆத்ம உணர்வுடையவராக மாற்றுகிறார். இப்போது நாம் ஆத்மா என உங்களுக்குத் தெரியும். மற்ற அனைத்தும் சரீரத்தின் சம்மந்தம் ஆகும். சரீரத்தின் சம்மந்தத்தில் கூட இவர் தாய், இவர் தந்தை..... என இருக்கிறார்கள். ஆத்மாவின் சம்மந்தத்தில் சகோதரர்களே ! முதலில் இதை புரிய வைக்க வேண்டும். ஒரு நொடியில் ஜீவன் முக்தியின் ஆஸ்தி என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. ஜீவன் முக்தியைக் கொடுப்பவர் யார்? சத்யுகத்தில் ஜீவன் முக்தியாகும். கலியுகத்தில் வாழ்க்கை பந்தனம் ஆகும். இதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கு புதிதாக வருவோரிடம் படிவங்களை நிரப்பக்கூடிய முறை மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது.

ஆத்மாக்களாகிய நம்முடைய தந்தையின் நினைவுச் சின்னம் இங்கே இருக்கிறது என குழந்தைகள் அறிகிறீர்கள். அவர் நிராகாரர். ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு தந்தையாக இருக்கிறார். நாம் உடலில் இருக்கிறோம். நிராகாரரின் நினைவுச் சின்னமும் இருக்கிறது. நிச்சயமாக வந்திருப்பார் அல்லவா! பதீதர்களை பாவனமாக்கக் கூடியவர், பழையவற்றை புதியதாக மாற்றக்கூடியவர். உலகம் புதியதிலிருந்து மீண்டும் பழையதாகிறது. உலகம் ஒன்றுதான். நிச்சயமாக உலகத்தைப் படைக்கக்கூடியவர் ஒருவர் தான். இருவராக இருக்க முடியாது. இறைவன் தான் படைக்கக்கூடியவர். அவர் பழைய உலகத்தைப் புதியதாக மாற்றுகின்றார். புதிய உலகம் அதாவது பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது. கடவுள் ஒருவரே, உலகமும் ஒன்றே. சத்யுகமாக இருந்தது. இப்பொழுது கலியுகமாக இருக்கிறது. பாரதம் பழையதாக இருந்த போது நிச்சயமாக புதிய உலகத்தைப் படைக்கக்கூடியவர் பாரதத்தை புதியதாக உருவாக்கியிருப்பார். முதலில் யார் வந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்த ரகசியத்தை புரிய வைக்க வேண்டும். நீங்கள் ஆத்மா, ஆத்மா மறுபிறவி எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. தந்தை வந்து ஆத்ம உணர்வுடையவராக மாற்றுகின்றார். நான் நீதிபதி, நான் வக்கீல், நான் கிறிஸ்துவ தர்மத்தைச் சார்ந்தவன். இது அனைத்தும் சரீரத்தின் தர்மமாகும். ஆத்மா அசீரியாக இருக்கும் பொழுது எந்த சம்மந்தமும் இல்லை. எந்த தர்மமும் இல்லை. ஆத்மா தனியாக

கர்மாதீத ஆகிவிடுகிறது. பிறகு புதிய பிறவி தாய் தந்தையின் சம்மந்தம் உருவாகிறது. உடல் மாறியது, பாகமும் மாறியது, தாய் தந்தை அனைவரும் புதியதாக மாறிவிடுகிறார்கள். ஆத்மா மறுபிறவி எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. உண்மையில் ஆத்மா நிராகாரராக இருக்கிறது. நிராகார உலகத்தில் வசிக்கிறது. பிறகு ஆத்மா சரீரத்தை எடுத்து இது என்னுடைய பெயர், ரூபம் என்று கூறுகின்றது. இப்பொழுது நீங்கள் உங்களை ஆத்மா என்று உணருங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். நீங்கள் திரும்பிப் போக வேண்டும். நீங்கள் 84 பிறவிகளை நடித்து விட்டீர்கள். நீங்கள் வக்கீல் ஆனீர்கள், இராஜா ஆனீர்கள். இப்போது நீங்கள் உலகத்துக்கே அதிபதி ஆகிறீர்கள். ஆத்மாவோடு பரமாத்மாதான் பேசவேண்டும். இந்த விஷயங்கள் யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை. அவர்கள் ஆத்மா பரமாத்மா ஆகிவிட்டது என கூறிவிட்டனர். தந்தை வந்து சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் இரகசியத்தைப் புரிய வைக்கின்றார். உண்மையில் நாம் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தை முடித்து விட்டோம் என இப்போது நீங்கள் அறிகிறீர்கள். இப்பொழுது இது கடைசி பிறவியாகும். வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போக வேண்டும். மனிதர்கள் முக்தி தாமம் செல்வதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆத்மாக்கள் நாம் முக்தி தாமத்தில் வசிக்கக்கூடியவர்கள். ஆனால் தேக அபிமானத்தின் காரணத்தால் அறியவில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நாம் நிராகார உலகத்தில் வசிக்கின்றோம். அங்கிருந்து நடிப்பதற்காக வருகின்றோம். இப்பொழுது பகவானிடம் செல்வதற்காக பகவானை நினைக்கின்றார்கள். எனவே முதலில் ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டு பொருட்கள் என்பதைப் புரியவைக்க வேண்டும். ஆத்மாவில் மனம் புத்தி இருக்கிறது. சைத்தன்யமானது. ஆத்மா அழிவற்றது. சரீரம் அழியக் கூடியது. அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கும் தந்தை நிராகார பரமபிதா பரமாத்மா நாலேட்ஜ்ஃபுல் ஆவார். அவருக்குத் தான் கீதையின் பகவான் என்று பெயர். அன்புக்கடல் பரமாத்மாவிடம் அனைத்து பக்தர்களுக்கும் அன்பு இருக்கிறது. பக்தர்களை எவ்வளவு இழுக்கின்றார். பகவான் ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு பேரும் பக்தர்களாவர். அனைவரும் பதீதமாக இருக்கின்றார்கள். பதீத பாவனரை நினைக்கின்றார்கள். எனவே நிச்சயமாக ஒரே ஒரு நிராகாரர் தான் இருப்பார் அல்லவா? மற்ற அனைவரும் அவருடைய படைப்புகள். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் கூட படைப்புகள் ஆவர். ஆத்மா நட்சத்திரமாக இருப்பது போன்று பரம் பிதா பரமாத்மாவும் நட்சத்திரமாக இருக்கின்றார்.

உலக நாடகம் ஒன்று தான் அது திரும்ப திரும்ப நடைபெறும் என குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த தர்மத்தினர் என்றாலும் அனைவரும் சக்கரத்தில் வந்து தான் ஆகவேண்டும். அனைத்து நடிக்காளும் நடிக்கக்கூடியவர்கள். யாருடைய நடிப்பும் மாறாது. நடித்து தான் ஆக வேண்டும். ஆத்மாவின் தந்தை யார் என முதலில் புரிய வைக்க வேண்டும். ஓ கடவுளே ! என்கிறார்கள். இதை யார் சென்னது? ஆத்மா சரீரத்தின் மூலமாகப் பேசுகிறது. ஆத்மாவின் தந்தை பரம்பிதா பரமாத்மா ஆவார். இது முக்கியமான விஷயம் ஆகும். நீங்கள் யாரிடமும் அதிகமாக விவாதம் செய்ய வேண்டிய தில்லை. ஒரு நொடியில் ஜீவன் முக்தியாகும். குழந்தைகளே நீங்கள் ஆத்மா அபிமானியாகுங்கள் என குழந்தைகளுக்கு தந்தை புரிய வைக்கின்றார். இச்சமயம் இது பதீத உலகம் ஆகும். தந்தையை அறியாத காரணத்தால் அனாதை ஆகிவிட்டனர். சத்யுகத்தில் சொத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள். அங்கே தந்தையை நினைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பாரத வாசிகளுக்கு தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கிறது என்பது உலகத்தில் யாருக்கும் தெரியாது. பாரதம் சொர்க்கம் ஆகிவிடுகிறது. நரகமாக மாற்றுவது மாயை ஆகும். பாரதம் புதியதிலிருந்து பிறகு பழையதாகத்தான் வேண்டும். பாருங்கள் கட்டிடத்தின் ஆயுள் 100 வருடம் என்றால் 50 வருடத்திற்குப் பிறகு பழையது என்று தான் கூறுவார்கள். அதே போன்று உலகமும் புதியதிலிருந்து பழையதாகின்றது. பிறகு யார் புதியதாக மாற்றுவார்கள். எப்படி மீண்டும் நடைபெறுகின்றது? உலகம் பாவனமாக இருந்தது. யாராவது மாற்றியிருப்பார்கள். பதீதபாவனர் ஒரே ஒரு தந்தைதான். அவரே பாவனமாக மாற்றுவார். பதீதமாக மாற்றுவது யார்? பாவனமாக மாற்றுவது யார்? இதை யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இப்பொழுது நீங்கள் தந்தையினுடையவர் ஆகியிருக்கிறீர்கள். தந்தை என்றால் தந்தை. தந்தையே பாதி முக்கால் என ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால் மாயை தேக அபிமானத்தில் கொண்டு வருகிறது. அசரீரியாக மாறி தந்தையை நினைவு செய்வதில் தான் உழைப்பு இருக்கிறது. இல்லை என்றால் மாயை பெரிய எதிரியாகும். நினைவின் பலத்தினால் தான் நீங்கள் இராஜ்யத்தை அடைகிறீர்கள். நினைவு மூலமாகத்தான் நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து சொத்தை அடைகிறீர்கள். நினைவில் தான் பலம் இருக்கிறது. தேகம் உட்பட அனைத்து சம்மந்தங்களையும் மறந்து என்னை நினையுங்கள், ஏனென்றால் என்னிடம் திரும்ப வரவேண்டும் என்று தந்தை கூறுகின்றார். சத்யுகம் என்பது ஜீவன் முக்தியாகும். கலியுகம் என்பது பந்தனம் ஆகும். 5 விகாரங்கள் என்ற இராவணனின் பந்தனம் இருக்கின்றது. அங்கே இது இருப்பதில்லை. தந்தை வந்து விடுவிக்கின்றார்.

பாரதத்தில் அதிமேலான அமைதி சுகம் இருந்தது என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். இப்பொழுது இல்லை. எனவே நிச்சயமாக சுப்ரீம் தந்தை தான் ஸ்தாபனை செய்திருப்பார். சங்கமத்தில் வந்து பாரதத்தை ஜீவன் முக்தி ஆக்குகிறார். மற்ற தர்மங்கள் அனைத்தும் உபகிளைகள் ஆகும். அந்த பாரதம் பழையதாக இருக்கிறது. புதிய பாரதத்தில் தேவி தேவதைகளின் இராஜ்யம் இருந்தது. ஒரு தர்மம் இருந்தது. அதற்கு சொர்க்கம் என்று பெயர். பாபாவின் அறிமுகம் கொடுத்தால் விவாதம் செய்ய மாட்டார்கள். பாபா உண்மையை தெரிவிக்கிறார். அவருடையது ஸ்ரீமத்தாகும். அடுத்தது பிரம்மாவின் வழியாகும். நிச்சயமாக பாபாவிடம் பிரம்மாவிற்கு வழி கிடைக்கிறது. பிரம்மா இப்பொழுது இரவில் இருக்கிறார். பகலில் இருந்தார். பிரம்மாவின் பகல் மற்றும் இரவு தான். பிரம்மா குமாரிகளின் இரவாகும். பிரஜா பிதா பிரம்மாவின் இரவு குழந்தைகளுக்கும் இரவாகும். நான் வருகிறேன், பிரம்மாவின் வாய் மூலமாக முதன் முதலில் பிராமணர்களைப் படைக்கின்றேன் என தந்தை புரிய வைக்கின்றார். பிராமண வர்ணம் வேண்டும். இந்த வேள்வியைப் படைத்திருக்கிறார் அல்லவா? கிருஷ்ணரின் யாகம் என்று கூறமாட்டார்கள். இது ருத்ர ஞான யாகம் ஆகும். ருத்ர மாலை. தந்தை சிவன் இச்சமயம் யாகத்தை படைத்திருக்கிறார். இந்த தந்தை வந்து படிக்க வைக்கின்றார். குழந்தைகளே! நான் உங்களை நரனிலிருந்து நாராயணனாக, இராஜாக்களுக்கு இராஜாவாக மாற்றுகிறேன். இது இராஜயோகம் ஆகும். கிருஷ்ணரை பரமாத்மா என்று கூற முடியாது. பரமாத்மா இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார். இதன் மூலம் நீங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்குச் சமமாக மாறுகின்றீர்கள். முதலில் குழந்தைகள் ஆத்ம அபிமானியாக மாற வேண்டும். இது முக்கியமாகும். இல்லை என்றால் யார் மீதும் அம்பு போட முடியாது. ஆத்ம அபிமானியாகி தந்தையை நினைத்தால் தான் பலம் கிடைக்கும். நீங்கள் நன்றாக பலசாலியாகினால் பீஷ்மபிதா போன்றோர்க்கும் அம்பு எய்தலாம். மெல்ல மெல்ல நடக்கும். இப்பொழுது உங்களுக்கு பலம் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. கடைசியில் 100 சதவீதம் ஆகவேண்டும். ஓடவேண்டும். இப்பொழுது நீங்கள் படித்துக் கொண்டு இருக்கின்றீர்கள். மிகவும் பலசாலியாகின்றீர்கள். நீங்கள் ஜீவ ஆத்மா. பரமாத்மா தந்தை ஒருவரே என புரிய வைக்க வேண்டும். பிறகு நீங்கள் ஆத்மா தான் பரமாத்மா என்று ஏன் கூறுகின்றீர்கள். பதீத பாவனர் பரமாத்மா ஒருவரே ஆவார். நீங்கள் மறபிறவி எடுக்கக்கூடியவர்கள். பரமாத்மாவிற்கு தனக்கென்று ஒரு சரீரம் இல்லை. அவர் ருத்ரன் சிவன் ஆவார். மனிதர்களை பரமாத்மா என்று கூற முடியாது. ஆத்மாவின் சரீரத்திற்குத்தான் பெயர் இருக்கிறது. அனைவரின் ஆத்மாவும் ஒன்று போல இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஆத்மா வக்கீல் உடலை எடுக்கின்றது. மற்ற படி ஆத்மா நாய் பூனை ஆவதில்லை. செல்லமான குழந்தைகளே! மனிதன் மனிதனாகத்தான் பிறப்பான் என்று பாபா கூறுகின்றார். விலங்குகள் பலவிதம் அது தனியாகும். இச்சமயம் மனிதன் விலங்குகளை விட மோசமாக இருக்கின்றான். நாடகப்படி மாயை அழித்து விட்டது. இப்பொழுது பாபா வந்து செல்வச் செழிப்புடைவராக மாற்றுகின்றார்.

பாரத வாசிகள் தான் பரமாத்மாவை தாய் தந்தை என்கிறார்கள். வெளியில் இருப்பவர்கள் ஓ கடவுளே! என்கிறார்கள். சரி, தந்தை என்றால் உடன் தாய் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஏவாள் என்கிறார்கள் அவள் யார். ஏவாள் என்று யாருக்கு கூறலாம். மம்மாவை ஏவாள் என்று கூற முடியாது. மம்மா ஜகதம்பா ஆவார். இவரை (பிரம்மா) ஏவாள் எனலாம். ஏனென்றால் இவருடைய வாய் மூலமாகப் படைக்கின்றார். அப்போது தான் தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே ! என்பது தெளிவாகிறது. ஒருவருக்குத்தான் தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே! என்று கூறப்படுகிறது. ஜகதம்பாவிற்குக் கூட தாய் வேண்டும். அவரும் மனிதரே. நிரந்தரமாக ஆத்ம உணர்வில் இருக்க முயற்சி செய்யும் போது தான் இந்த விஷயங்கள் தாரணையாகும். நினைவு இல்லை என்றால் தாரணை ஆகாது. மாயா மிகவும் பலம் வாய்ந்தது. நினைக்கவில்லை என்றால் குத்துவிட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். 10 - 12 வருடங்களாக இருப்பவர்களுக்குக் கூட மாயா குத்து விடுகிறது. முகத்தை திருப்பிவிடுகிறது. மறந்து போகிறார்கள். பிறகு அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லை என்கிறார்கள். அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்பி வந்திருக்கின்றனர்..... என்ற பாடல் இருக்கிறதல்லவா? எந்த அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். லட்சுமியை மணப்பதற்கு. நீங்கள் தகுதி உடையவரா என்று மனம் என்னும் கண்ணாடியில் பாருங்கள் என பாபாதா கூறுகின்றார். தந்தையைப் போல இனிமையாக மாறியிருக்கின்றீர்களா? ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள் என பாபா கூறுகின்றார். எவ்வளவு முடியுமோ தந்தையை நினைவுங்கள், அவ்வளவு சேமிப்பாகும். நினைக்கவில்லை என்றால் சேமிப்பாகாது. நினைவினால் தான் பழைய கணக்கு எரிந்து போகும். யோக அக்னி என்றால் நினைவு. ஆத்மா பரமாத்மாவை நினைவு செய்கின்றது. தன்னை ஆத்மா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு என்னை நினைவுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். ஆத்மா பரமாத்மா ஆகின்றது என்பது தவறு. பரமாத்மா

ஒருபோதும் மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. நீங்கள் சதா மறுபிறவி எடுக்கிறீர்கள். என்னுடைய ஜன்மம் தெய்வீக அலௌகீகமானதாகும். நான் சாதாரண உடலில் பிரவேஷம் செய்கின்றேன். இல்லை என்றால் பிராமணர்கள் எங்கிருந்து வருவார்கள். பிரஜா பிதா பிரம்மாவும் வயதானவர் வேண்டும். சிறிய குழந்தை வேண்டாம். கிருஷ்ணரோ சிறிய குழந்தை. இராதா கிருஷ்ணரை சிறியவராகக் காண்பிக்கின்றார்கள். சிறிய குழந்தையை இவ்வளவு பேரும் பிரஜாபிதா என்று எவ்வாறு கூறுவார்கள். தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே! என்று கிருஷ்ணரை எப்படி கூறுவார்கள்? இப்பொழுது பரம்பிதா பரமாத்மா வழிகாட்டியாக வந்திருக்கிறார், அனைத்து ஆத்மாக்களையும் அழைத்துச் செல்வார். தந்தை நல்ல விதமாகப் புரிய வைக்கின்றார். முதலில் படிவத்தை பூர்த்தி செய்ய வையுங்கள். கீதையின் பகவான் யார் என்பது முக்கியமான விஷயம் ஆகும். இந்த யாகத்தை யார் படைத்தது? ருத்ர யாகம் அல்லது ஞான யாகம் என்பார்கள். பரமாத்மா அனைவருக்கும் தந்தை ஞானக்கடல் ஆவார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. ஆத்ம அபிமானியாகி தேகத்தின் அனைத்து தர்மங்களையும் மறந்து நாம் ஆத்மா சகோதரர்கள் என்பதை உறுதியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தந்தையைப் போன்று இனிமையாக வேண்டும்.
2. ஆத்ம அபிமானியாகி தந்தையின் அறிமுகம் கொடுக்க வேண்டும் ஒரு நொடியில் ஜீவன் முக்தியின் ஆஸ்தி தந்தையிடம் இருந்து கிடைக்கிறது. யாரிடமும் விவாதம் செய்யக்கூடாது.

வரதானம் : மனம் மற்றும் வார்த்தைகளின் சக்தியை யதார்த்தமாகவும் சக்திசாலி ரூபத்திலும் காரியத்தில் பயன்படுத்தக்கூடிய தீவிர முயற்சியாளர் ஆகுக!

தீவிர முயற்சியாளர் என்றால் முதல் பிரிவில் வரக்கூடிய குழந்தைகள் எண்ண சக்தியையும், வார்த்தை சக்தியையும் யதார்த்தமாகவும், சக்திசாலி முறையிலும் காரியத்தில் பயன்படுத்துவார்கள். அவர்கள் அதில் தளர்வாக இருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் குறைவாகப் பேசு, மெதுவாகப் பேசு, இனிமையாகப் பேசு என்ற சுலோகன் நினைவிருக்கும். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு பேச்சும் யோகம் நிறைந்ததாகவும் யுக்தி நிறைந்ததாகவும் இருக்கும். அவர்கள் அவசியமான வார்த்தைகளைத்தான் பேசுவார்கள். வீண் பேச்சு, விஸ்தாரமான பேச்சை பேசி தனது சக்தியை அழிப்பதில்லை. அவர்கள் எப்போதும் ஏகாந்தப் பிரியர்களாக இருப்பார்கள்.

சுலோகன் : என்னுடையது என்ற அதிகாரத்தை தியாகம் செய்பவர்கள் தான் முழுமையாக பற்றிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆவார்.